

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. X. De Defensione. vid. Moderamen inculpatæ tutelæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Axioma I.

Ex defectu implementi arguitur dolus ejus, qui implere tenebatur, nec tamen implevit. *l. do-
lus 10. & ibid. gl. C. de rescind. vendit. Corn. conf.
116. vol. 1. & conf. 128. col. 2. vol. 3. fac. notata. Ma-
gon. decis. Lucens. 31. num. 12. Vult. inter Conf.
Marp. conf. 24. vol. 2. num. 32.*

II.

Defectus corporalis animi vitium attestatur.
*eam. Hinc etiam. 1. distinct. 49. Mar. Socin. ad
cap. audientiam. de homicid. n. 21.*

III.

Defectus ubi plures sunt, de omnibus fieri de-
bet mentio, alias clausula non obstante non o-
peratur, quoad non expressa. *Bald. in l. 1. col. pen.
vers. unum tamen. C. de furi. Natt. cum. 2. conf.
402. num. 34.*

IV.

Adminiculantia non impleta non vitiant, *l. 2.
§. fin. de donat. Cephal. conf. 80. Magnificus Do-
minus n. 11. vid. infr. locum de Omiffis axiom. 4.
Exempla in jure passim occurrunt. Sic i. sen-
tentia judicis continens duplicem causam, qua-
rum una est vera, altera falsa, valebit ex illa vera
cap. per tuas 12. qui filii sunt legitimi ubi Abbas.
2. quando plures sunt causae dispositionis, licet
una cesset, si tamen vigent aliae, dispositio non
cessabit. *l. Si non Lex Aelia Sentia 83. de hered.
institut. Socinus i. conf. 30. num. 40. 3. Similiter
factum exerceat, qui non caret voluntate, nec
etiam potestate, quamvis in aliqua qualitate er-
ret, ideo tamen non vitabitur actus. c. Tua 26.
& ibi not. Canon. de sponsal. Pantfchman. 2.
quest. 21. num. 17. Sic denique 4. defectus causae
impulsivae non vitiat actum. Gloss. & Dd. in cap.
post translationem. de renunciat. cap. cum ces-
sante 60. de apell.**

V.

Defectum pluralitas uno remedio non ex-
tinguitur. *l. Si domus 21. de serv. praed. urb. Bald.
in l. 1. C. de furi. Heig. 2. q. 19. num. 16. ubi vid.*

CAP. X.

**De Defensione. vid. Mo-
deramen inculpatæ tutelæ.**

Axioma I.

Defensio juris est naturæ *l. 4. l. 45. §. 4. ff. ad
L. Aquil. l. 1. §. cum arietes 11. ff. si quadrupes
paup. l. 1. §. 27. ff. de vi arm. quod intelligi scilicet
respectu inclinationis; respectu enim moderatio-
nis inculpatæ tutelæ erit & juris gentium. l. 3.
junct. l. 1. §. ult. de justit. & jur. quod postmo-
dum melius Jus civile explicuit & confirmavit,
sicque etiam Jus civilis defensio erit. *argum. l. 1.
C. unde vi. l. 2. & 3. C. de furi. quod & juris di-
vini esse patet ex capite 22. Exodi, vers. 2.**

II.

In defensione sui non cogitur quis primum
ictum expectare, nec fugere cum periculo & de-
decore *Constit. Crim. Carol. art. 140. Gail. de Pac.
Publ. l. 1. cap. 16. n. 21.*

III.

Iusta est defensio pro parentibus, filiis, pro pa-

triâ, pro conjuge, sponsâ, pro fratre, præceptore,
consanguineo & affine, comite itineris, pro do-
mestico & hospite, imò quolibet extraneo peri-
clitante, etiam sine imploratione. *Francisc. Zo-
annett. in tract. de Defens. P. I. n. 56. & n. 94.
usque 112.*

IV.

Promittens aliquem defendere intelligitur
promisisse defensionem iustam, non violentam.
Mynsing. Cent. 2. obs. 29.

V.

Defensionis remedia iis duntaxat sunt intro-
ducta, qui gravantur. *cap. suggestum 15. ubi vid.
Gloss. ult. de appell. Novell. 119. ne occasio Juris
ad iniquum trahatur compendium. l. fin. in fin.
C. de usucap. pro empt. c. quod nonnulla 25. in
fin. & ibi gl. ult. de privil. Arnif. lib. 2. de Ma-
jest. c. 4. n. 6.*

VI.

Violentos laicos coercere non contra legem
est agere, sed legi facere subsidium, *cap. 2. extr.
de privileg.*

VII.

Defensio nemini est auferenda. *l. ut vim. 3. ubi
Jason. de Just. & Jur. l. 1. §. cum arietes. ff. Si
quadrupes paup. fic. dic. l. 4. & 5. l. scientiam 45.
§. qui cum aliter. ad Leg. Aquil. adeo ut eam ne
quidem Princeps aut Imperator adimere possit, &
sic rescripta ab una vel altera parte absque causâ
cognitione impetrata, ad instar decreti judicialis
non obtineant, nec in rem judicatam transcant.
vide latè Carpz. cum all. 6. conf. 117. num. 11. 12. 13.*

**CAP. XI.
De Definitione.**

Axioma I.

In definitione; quantum fieri potest, genus
proximum est assumendum. *Cujac. in Papin. lib.
1. de fin. ad l. 63. de R. N. pag. 613. D. quia quò
propius ex rerum natura petitur, eò evidentius
definiti naturam explanat Aristot. 2. relect. polit.
cap. 1. p. 1. num. 6. Item, in definitione, causa
non potest esse genus sui effectus: sic transactio
aut pacto vel contractu. *l. 2. ff. de transact. Ba-
chov. 1. disp. 7. Treutler. th. 1. lit. D. n. 4. Siqui-
dem generis hæc est natura, ut latius pateat suo
definito, & plures sub se contineat species, ut sit
imbecillius, nec exprimat essentiam definiti,
quod scilicet sit per adjectionem differentia, quæ
genus restringit ad suum definitum. Bachov. 2.
Disp. 21. thes. 1. lit. C. Galenus tamen plerisque in
locis irridet eos, qui in quacunque definitione
ita sunt occupati, cum alioqui res per se non ob-
scura sit, & sine Dialectica definitione facile ex-
plicari & intelligi possit, quod vitium, quo pleriq;
laborant, vocat *Φιλοσοφία*, refert Duren. ad
tit. C. de probat. cap. 2. idem refert Cujacius in
pref. recit. C. ad tit. de jure fisci. ubi de defini-
tionibus elegantibus magis quam accuratis lo-
cus egregius apud Gell. lib. 1. cap. 25. Senec. lib. 1.
de vita beata c. 4. varietatem definitionum (ex-
emplo Rhetoricæ) inde extitisse judicat. Quinti-
lianus lib. 2. c. 15. in fin. quod prævum quorundam
studium circa scriptores artium extiterit, scribit
P 4 iisdem**